

Til § 2.

I perioden 1954-55—1957-58 er den samlede udskrivning af erhvervsskat steget fra ca. 20 mill. kr. til ca. 32 mill. kr., eller med ca. 60 pct. Da tilsvaret efter forslaget beregnes på grundlag af de pålignede skattebeløb i skatteåret 1957-58 — der er det seneste skatteår, for hvilket udskrivningen er opgjort — og da det må påregnes, at erhvervsskatten, såfremt den blev opretholdt, fortsat ville stige som følge af indtægtsudviklingen og forstædernes udbygning, har man fundet det rimeligt at foreskrive en forhøjelse på 10 pct. af de beregnede beløb.

For at hindre, at en centralkommune skal opnå en økonomisk gevinst som følge af afløsningsordningens gennemførelse, har man i paragraffens 2. stykke foreslået en maksimumsgrænse for det højeste samlede tilsvare, som en centralkommune kan modtage fra omegnskommunerne.

Til § 3.

Man har fundet det rimeligt, at der pålægges omegnskommuner, som ikke rettidigt indbetaler deres tilsvare til vedkommende centralkommune, en morarente, der foreslås fastsat til $\frac{1}{2}$ pct. månedlig.

Til § 4.

Da sognekommunerne udover det beløb, der efter det fastsatte ligningsforhold ifølge overslaget skal udskrives som opholdskommuneskat, tillige udskriver opholdskommuneskat til dækning af de nedslag, der i henhold til kommuneskattelovens § 28 gives erhvervsskatteydere i opholdskommuneskatten, har man anset det for naturligt, at det tilsvare, som den enkelte sognekommune efter forslaget skal udrede, på tilsvarende måde holdes uden for ligningsforholdet, således at de skatteforhøjelser, tilsvaret medfører, alene sker over personskatterne og ikke over ejendomsskatterne.

Til § 5.

I lighed med, at der i en række tilfælde i kommuneskatteloven er tillagt indenrigsministeren beføjelse til at afgøre uoverensstemmelser mellem kommunerne om skat, foreslås det, at tvivsspørgsmål med hensyn til opgørelsen af tilsvarebeløbene henkendes til indenrigsministerens afgørelse.

Til §§ 7 og 8.

Ved den ved lov nr. 84 af 31. marts 1937 gennemførte udligningsordning mellem de tre største hovedstadskommuner ophævedes de hidtil gældende regler om erhvervsbeskatning i forholdet mellem Københavns kommune på den ene side og Frederiksberg og Gentofte kommuner på den anden side,

således at de i henhold til lovens bestemmelser beregnede udligningstilsvare i disse henseender trådte i stedet for opkrævning af erhvervsskat.

Udligningsloven er senere — på grundlag af indstillinger afgivet af voldgiftsretter nedsat af indenrigsministeren i henhold til lovens § 17 — blevet ændret flere gange, senest ved lov nr. 53 af 16. marts 1956, i hvilken det samtidig bestemtes, at de ændrede regler har virkning til og med regnskabsåret 1958-59, at forslag til revision af loven skal fremsættes i folketingsåret 1958-59, og at det påhviler en af indenrigsministeren nedsat voldgiftsret inden den 15. december 1958 at afgive en udtalelse om, hvilke ændringer i udligningsloven der eventuelt måtte være ønskelige under hensyn til de tre kommuners indbyrdes stilling til den tid.

Med de foretagne ændringer i udligningsordningen har voldgiftsretterne ikke tilsigtet nogen dybegrående revision af ordningen i dens helhed, men har alene søgt at gennemføre en sådan a-jourføring af loven, som måtte være naturlig som følge af den økonomiske udvikling. Samtidig har der i voldgiftsretterne stedse været enighed om, at kommende ændringer af lovgivningen, hvorved der gennemføres en skattereform eller sker en almindelig omlægning af fordelingen af de økonomiske byrder mellem stat og kommuner eller mellem de forskellige kommunegrupper indbyrdes, måtte medføre, at forudsætningerne for bevarelsen af udligningsordningen i dens nuværende form for så vidt var bristede.

Det spørgsmål kan rejses, om nærværende lovforslag om afløsning af erhvervsskatten i forbindelse med det samtidige forslag til ændring i loven om personlig skat til kommunen indebærer sådanne ændringer i skattesystemet eller i byrdefordelingen mellem kommunerne, at forudsætningerne for hovedstadsudligningsordningen kan anses for bortfaldet. På den ene side kan det anføres, at bestemmelserne i nærværende lovforslags kap. I netop tilsigter, at centralkommunerne opnår erstatningsbeløb, der så vidt muligt svarer til, hvad erhvervsskatten hidtil har indbragt netto. På den anden side er der i hvert fald ved dette forslag i forbindelse med de tidligere fremsatte forslag, der berører byrdefordelingen, navnlig forslaget om opkrævning af ekstraordinær grundskyld og ejendomsskyld til kommunen, og det nu fremsatte forslag om ændring i den personlige kommuneskat, kommet sådanne uafklarede forhold frem, at det må anses for udelukket, at den siddende voldgiftsret inden den fastsatte frist kan afgive indstilling om ændringer i udligningsloven efter de hidtil fulgte principper.

Under hensyn hertil forekommer det rimeligt at